

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 6. Papiensis Cardinalis obitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV.**A.C. 1471**

dos suos errores hortarentur; Ille primum tergiversabatur, demum biduo post respondebat, se ad revocationem opinonis suæ paratum esse. Ergo Joannes coram Archiepiscopo, nonnullis Præfatis, ac plurimis Doctotoribus comparet iisque præsentibus Inquisitoris jussu, qua temerarie sparserat, retractavit: Examinatores vero, cum Joannis cauſam immoderato animi impetu agitasse dice rentur, criminaciones eorum effuger haud poterant, qui contendebant, quo cum majori lenitate ac clementia re pertractari debuisset, præcipue cum ei assertionebus Joanni adscriptis nonnulla fana interpretatione temperatæ propugnari possent.

§. VI.

Papiensis Cardinalis obitus.

Aubery hist. Card. **H**oc anno Jacobus Papiensis Cardinalis sub nomine Ammanati, & Piccolo Paul. Jov. minæi notus e vita migravit. Natu *in elog. t. 20.* erat Lucæ ex familia non adeo nobilis clarior autem evasit ob ingenii excellētiā, ac insignes in literis progressus Romam delatus primum Cardinali Capranicæ, postea Calisto III. ac demum Pio II. ab epistolis fuit; Idem Pontifex, cum in omnes literatos summe beneficūs esset, Jacobum singulari benevolen-

*Leonard.
Aretin. de
Script. Ital.*

tia prosecutus est, eumque Piccolominæ Sæcul. XV.
familiæ, unde ipse Pius ortum traxerat, A.C. 1479.

per adoptionem accensuit, atque ad Pa-
piensem sedem evexit, tandemque Anno
millesimo quadringentesimo sexagesimo
primo Purpuratorum collegio adscripsit.
Pio II. Pontificatum gerente gravibus
præficiebatur negotiis, necnon sub Sixto
IV. celebri legatione in Umbria functus ab
eodem Tusculanæ Ecclesiæ ac Lucensis
dignitate augebatur. Edidit varios in-
genii sui partus, ex quibus ad poste-
ros transmissum est volumen epistolarum,
necnon historia sui temporis, seu com-
mentariorum libri septem, quibus omnia
per Europam gesta a Pii II. profectione
Anconitana usque ad mortem Cardina-
lis Carvajali, id est ab Anno millesimo
quadringentesimo sexagesimo quarto us-
que ad Annum sexagesimum nonum

calamo suo emensus est. Hic Vir omni *Paul. Jov.*
laude dignissimus, cum quartanæ febris *l. cit.*

morbo aliquantulum laborasset, imperi-
tissimi cujusdam Medici ex quodam pa-
go acciti consilio usus, adeo violentum-
fumpsit medicamen, ut eo hausto paulo-
post e vivis exesserit in oppido Lauren-
to prope lacum Volsinensem die decima
Septembris, postquam annos quinqua-
ginta septem, sex Menses, duosque dies
expleverat. Corpus ejus ex Pontificis
& Cardinalium decreto Romam dela-

A 5 tum:

Sæcul. XV.
A. C. 1479.

tum in æde Fratrum Eremitarum S. Augustini sepulchro conditum est, quamvis ipse testamento, quod ad calcem suarum epistolarum legitur, cassisset, ut in Ecclesia Sancti Petri penes Pium II. Benefactorem suum reponeretur; ast supreme ejus voluntas emergentibus aliis causis immutata est. Hujus Cardinalis vitam Jacobus Volaterranus, quem a secreti habuit, succincto admodum calamo descriptis, (*) testaturque, Papensem praeter suos commentarios atque epistola scriptissime summorum Pontificum vitae quæ tamen nunquam in publicam lucem prodierunt. Ex ejus epistolis tamen conjicimus, Cardinalem in animi habuisse, amplam omnium suo ævo gestorum historiam concinnare. Ceterum suos Commentarios typis impressos Cardinali de Ambacia nuncupabat.

§. VII.

Turcæ ab Hungaris cœst.

Vehementiam doloris, quo summa Pontifex Cardinalis Papiensis mortem planxit, felix faustusque nuncius mitigabat: quippe sub idem ferme tempore Papa literas accepit, quibus Turca

(*) Exstat ante opera. Cardinalis Papiensis.